

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713217185
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7713217185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: P. B. C., H.. XX.X.XXXX, C. N. K., Z. XXX, zastúpený JUDr. Jánom Uhlíkom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Námestie slobody 3, proti žalovanému: Mesto Strážske, so sídlom v Strážskom, Námestie Alexandra Dubčeka 300, zastúpenému JUDr. Michalom Plentom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, Sídlisko Okulka 19/42, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 09.12.2020 č.k. 6C/235/2013-267 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatať primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6.650 eur. Priznal žalovanému ako strane plne úspešnej v konaní náhradu trov konania v pomere 100 % voči žalobcovi.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal vo vzťahu k žalovanému v tomto konaní zaplatať primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6.650 eur. Žalobu odôvodnil tým, že sa spolu s ďalšími tromi uchádzačmi prihlásil do výberového konania na miesto hlavného kontrolóra Mesta Strážske. Jedným z uchádzačov o volenú funkciu bol aj poslanec mestského zastupiteľstva P. Z. Z., ktorý po dvoch kolách hlasovania, keď nikto z uchádzačov nezískal prostú väčšinu hlasov, na základe žrebovania získal miesto hlavného kontrolóra. Podľa zápisnice z hlasovania poslancov P. Z. Z. hlasoval v oboch kolách. Poukázal na článok 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám. Pozícia hlavného kontrolóra mesta je verejnou funkciou. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva zakotvila jednu zo zásad, a to rovnosť strán, ktorá spočíva aj v tom, že nikto nesmie mať podstatnú výhodu voči protistrane, respektíve proti inému uchádzačovi. Táto zásada platí všeobecne. P. Z. Z. podľa vyššie uvedeného hlasoval sám o sebe, teda rozhodoval o personálnej otázke, ktorej bol priamym účastníkom, čím neboli mestským zastupiteľstvom vytvorené rovnaké podmienky prístupu k funkcii hlavného kontrolóra mesta. Mestské zastupiteľstvo nedodržalo rovnaké podmienky pre všetkých uchádzačov na funkciu hlavného kontrolóra, preto postupovalo v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a v rozpore so zákonom č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tak, že Mesto Strážske tým, že nevytvorilo žalobcovi rovnaké podmienky prístupu k funkcii verejného kontrolóra mesta, spôsobilo, že uchádzač sa nestal hlavným kontrolórom, ale dostal od svojho zamestnávateľa (Mesta Strážske) výpoveď zo

zamestnania. Počas výkonu funkcie žalobca poberal hrubú mesačnú mzdu 1200 euro a primerané finančné zadostučinenie vychádza z násobku jeho ušlej mzdy za obdobie piatich až šiestich mesiacov. Táto suma zohľadňuje aj tú skutočnosť, že funkcia hlavného kontrolóra patrí popri funkcii primátora k ďalšej dôležitej funkcii, ktorá so sebou nesie aj nemalú spoločenskú vážnosť a dôstojnosť, prinajmenšom v regióne mesta Strážske.

3. Súd prvej inštancie po skutkovej stránke ustálil, že Mestské zastupiteľstvo v Strážskom na svojom zasadnutí prijalo uznesenie č. 169/2009, ktorým v súlade s § 18a ods. 2 zák. č. 369/1990 Zb. vyhlásilo na deň 17.12.2009 voľbu hlavného kontrolóra Mesta Strážske. Zároveň schválilo spôsob vykonania voľby hlavného kontrolóra, určilo kvalifikačné predpoklady pre výkon funkcie, určilo náležitosti písomnej prihlášky a schválilo komisiu pre overenie splnenia kvalifikačných predpokladov. Na tom istom zasadnutí bol schválený aj volebný poriadok pre voľbu hlavného kontrolóra mesta. Podľa volebného poriadku voľba hlavného kontrolóra sa mala uskutočniť tajným hlasovaním poslancov mestského zastupiteľstva. Na zvolenie hlavného kontrolóra sa vyžadoval súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov mestského zastupiteľstva. V prípade, že ani jeden kandidát nezíska túto väčšinu hlasov všetkých poslancov, predseda oznámi mená dvoch kandidátov, ktorí získali v prvom kole najväčší počet hlasov. Pri rovnosti hlasov postupujú do druhého kola všetci kandidáti s najväčším počtom hlasov. Druhé kolo volieb sa uskutoční na tej istej schôdzi hneď ako volebná komisia organizačne pripraví druhé kolo volieb. V druhom kole volieb je zvolený ten kandidát, ktorý získal najväčší počet platných hlasov. Pri rovnosti hlasov v druhom kole volieb sa rozhoduje žrebovaním. Žrebovanie riadi volebná komisia a uskutoční sa verejne pred všetkými prítomnými v rokovacej miestnosti na zasadnutí mestského zastupiteľstva. Volebná komisia vloží do jednej obálky lístok s označením „hlavný kontrolór áno“ a druhej obálky lístok s označením „hlavný kontrolór nie“ a obálky vloží do urny. Po premiešaní obálok vyzve kandidátov podľa abecedného poradia k vyžrebovaniu obálky. Vyžrebovanú obálku kandidát otvorí, overí obsah a odovzdá volebnej komisii. Volebná komisia overí lístok a označí ho menom a priezviskom kandidáta. Výsledok žrebovania oznámi mestskému zastupiteľstvu predseda volebnej komisie a odovzdá lístky predsedajúcemu. Do výberového konania sa prihlásili štyria kandidáti vrátane žalobcu, jeden zo štyroch kandidátov bol poslancom mestského zastupiteľstva. Podľa zápisnice z riadneho zasadnutia Mestského zastupiteľstva v Strážskom konaného dňa 17. 12. 2009, bodu 6, na zasadnutí sa konala aj voľba hlavného kontrolóra mesta Strážske. V prvom kole bolo vydaných 11 hlasovacích lístkov, vrátených bolo 11, pričom platných bolo 11 hlasovacích lístkov. Žalobca získal 5 hlasov, poslanec Marko 4 hlasy a ostatní dvaja kandidáti po 1 hlas. V druhom kole volieb bolo vydaných 11 hlasovacích lístkov, vrátených bolo 11, pričom platných bolo 10 hlasovacích lístkov. Žalobca získal 5 hlasov a poslanec P. Z. Z. 5 hlasov. Keďže ani jeden z uchádzačov nezískal väčšinu hlasov poslancov, vykonalo sa žrebovanie podľa abecedného poradia uchádzačov. Prvý žreboval žalobca a vyžreboval si obálku s lístkom, na ktorom bolo vyznačené „hlavný kontrolór nie“, v druhej obálke, ktorú otvoril poslanec P. Z. Š. Z. bol lístok s označením „hlavný kontrolór áno“. Týmto žrebovaním bolo rozhodnuté, že novým hlavným kontrolórom na najbližšie obdobie sa stane P. Z. Z..

4. Berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 9Co/21/2019, ktorým tento súd zrušil skorší rozsudok súdu prvej inštancie a po právnom posúdení veci v zmysle § 2 ods. 1 - 3, § 3 ods. 1 - 3, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1 - 3 zák. č. 365/2004 Zz. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou (ďalej len „zák. č. 365/2004 Z.z.“) dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu je neopodstatnená, preto ju zamietol.

5. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca založil žalobu voči žalovanému o priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6.650 eur na tom, že jeden z uchádzačov o funkciu hlavného kontrolóra bol zároveň poslancom, ktorý hlasoval o kandidátoch na túto funkciu a keďže nikto nezískal prostú väčšinu hlasov, na základe žrebovania získal miesto hlavného kontrolóra poslanec, ktorý hlasoval sám o sebe, teda rozhodoval o personálnej otázke, ktorej bol priamym účastníkom, čím neboli žalovaným vytvorené rovnaké podmienky prístupu k funkcii hlavného kontrolóra mesta. Ďalšou skutkovou argumentáciou žalobcu bolo tvrdenie, že nerovnakého zaobchádzania sa žalovaný dopustil aj tým, že pri prezentácii uchádzačov o funkciu hlavného kontrolóra bol prítomný jeden z uchádzačov P. Z. Z., ktorý bol poslancom a ktorý vo výberovom konaní uspel.

6. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu, že predložené dôkazy žalobcom svedčia o diskriminačnom konaní počas výberového konania súd prvej inštancie zameral dokazovanie na skúmanie otázky, či sa žalovaný dopustil diskriminačného konania voči žalobcovi. Dokazovanie bolo

zamerané na preukázanie, či žalovaný tým, že P. Z. Z. umožnil ako poslancovi hlasovať pri voľbe hlavného kontrolóra, sa dopustil diskriminačného konania voči žalobcovi a zároveň, či tým, že P. Z. Z. umožnil byť prítomný na vypočúvaní uchádzačov o funkciu hlavného kontrolóra, vytvoril znevýhodnené podmienky pre žalobcu a tým ho diskriminoval.

7. V tej súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že postavenie a voľbu hlavného kontrolóra obce upravuje zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, a to konkrétne ust. § 18 a nasl. tohto zákona. Medzi právomoci obecného zastupiteľstva patrí aj zriaďovať funkciu hlavného kontrolóra a určovať mu rozsah pracovného úväzku (§11 ods. 4 písm. j) spomínaného zákona. Ust. § 18a ods. 3 spomínaného zákona určuje spôsob voľby na funkciu hlavného kontrolóra. Z toho vyplýva, že zákon priamo určuje spôsob voľby na funkciu hlavného kontrolóra. Z predloženého volebného poriadku žalovaného bolo preukázané, že žalovaný dodržal literu zákona a určil postup pri voľbe hlavného kontrolóra tak, ako stanovuje zákon. Výkon práv v súlade so zákonom nie je možné podľa názoru súdu prvej inštancie považovať za diskrimináciu, pokiaľ sa samotný výkon práva nezneužíje neprípustným spôsobom zakladajúcim diskriminačné konanie. Pokiaľ teda žalobca argumentoval tým, že voľby organizuje mestský úrad a priebeh volieb riadi volebná komisia, ktorí zodpovedajú aj za transparentnosť volieb, táto argumentácia v prípade, pokiaľ žalovaný dodržal zákon, neobstojí. V prejednávanej veci nie je možné prisvedčiť ani argumentácii, že výsledok voľby, ktorým bolo žrebovanie, bol len prejavom zdanlivo neutrálneho konania žalovaného založeného na náhode, pretože voľbu žrebom v prípade rovnosti hlasov určuje priamo zákon. Mestské zastupiteľstvo zvolilo postup pri rovnosti hlasov tak, ako určoval zákon, teda žrebom. Súd nezistil, aby žalovaný pri voľbe hlavného kontrolóra sa dopustil takého konania, ktoré by bolo možné hodnotiť ako diskriminačné vo vzťahu k žalobcovi.

8. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že jeden z kandidátov, ktorý napokon aj voľbu vyhral, hlasoval sám o sebe, k tomu súd uviedol, že zákon nezakazuje poslancovi uchádzať sa o post hlavného kontrolóra obce, ktorej je poslancom a nezakazuje mu v takom prípade ani hlasovať. Pokiaľ nastane takáto situácia, poslanecký mandát zaniká v zmysle § 11 ods. 2 písm. b) zák. č. 369/90 Zb. Zákon tak predpokladá, že hlavným kontrolórom sa môže stať aj poslanec obecného zastupiteľstva. Poslanec je povinný zúčastňovať sa zasadnutia a hlasovania obecného zastupiteľstva tak, ako vyplýva z § 25 ods. 1 písm. b) zák. č. 369/90 Zb. a obec mu toto právo zakázať nemôže. V opačnom prípade by takéto rozhodnutie obce bolo v rozpore so zákonom. Navyše voľba sa vykonala tajným hlasovaním, preto nie je možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že zvolený hlavný kontrolór ako poslanec hlasoval sám o sebe a že práve jeho hlas rozhodol o rovnosti hlasov. Z výsledkov hlasovania vyplýva, že o post hlavného kontrolóra sa uchádzali štyria záujemcovia. V 2. kole bol pomer hlasov 5 v prospech žalobcu a 5 v prospech zvoleného hlavného kontrolóra, 1 hlas bol neplatný. O víťazovi tak rozhodol žreb v súlade so zákonom. Výsledok hlasovania žrebom je výsledkom náhody a nie cieľeného úmyselného konania. Poskytoval rovnakú šancu tak žalobcovi, ale aj zvolenému hlavnému kontrolórovi. Žalovaný by mohol zabezpečiť nediskriminačné konanie vo vzťahu k žalobcovi len tak, že by mestské zastupiteľstvo zakázalo P. Z. Z. ako poslancovi hlasovať, čím by došlo k porušeniu ust. § 25 ods. 1 písm. b) zák. č. 369/90 Zb. V tej súvislosti poukázal aj na stanovisko okresnej a krajskej prokuratúry, ktoré nezistili nezákonnosť pri voľbe hlavného kontrolóra na základe podnetu.

9. V súvislosti s aplikáciou zák. č. 357/2004 Z.z. súd poukázal na to, že tento zákon sa vzťahuje len na verejných funkcionárov, ktorí sú uvedení v čl. 2 tohto zákona, ale nevzťahuje sa na poslancov obecných a mestských zastupiteľstiev. Poslanec P. Z. Z. tak nemal povinnosť informovať zastupiteľstvo v zmysle čl. 6 tohto zákona. Navyše z výpovede svedkyne C.Č. vyplynulo, že P. Z. Z. ako poslanec vyhlásenie aj urobil, ale nemohol byť z hlasovania vylúčený. Podľa názoru súdu prvej inštancie nie je daný zákonný spôsob, akým by mohol žalovaný zabezpečiť, aby sa poslanec mestského zastupiteľstva kandidujúci na funkciu hlavného kontrolóra nemohol zúčastniť hlasovania a voliť. Tvrdenie žalobcu o tom, že rovnaké podmienky mal žalovaný zabezpečiť, nie je dostačujúci pre záver o diskriminácii, ak neexistuje legálny spôsob, ako požadované zabezpečiť. Žalovaný vylúčením P. Z. Z. z hlasovania by síce zabezpečil podľa predstáv žalobcu nediskriminačné podmienky v prístupe k volebnej funkcii, avšak porušil by právo poslanca hlasovať.

10. Pokiaľ žalobca namietal, že kandidát, ktorý vyhral, bol prítomný pri prezentácii ostatných uchádzačov, preto bol vo výhode oproti ostatným, toto tvrdenie žalobcu bolo vyvrátené výsluchom žalovaného a svedkov, ktorí zhodne uviedli, že pri prezentácii boli v mieste zasadnutia obecného zastupiteľstva prítomní všetci uchádzači a prezentácia bola prakticky monológom bez otázok zo strany poslancov,

pretože uchádzačov všetci poznali. Pred voľbou prvého aj druhého kola hlasovania poslanci nemali žiadnu rozpravu o kandidátoch, teda prítomný P. Z. Z. nemohol získať žiadne zvýhodňujúce informácie oproti kandidátom, ktorí neboli v zasadacej miestnosti mestského zastupiteľstva prítomní. Svedkyňa C. vypovedala, že na zasadnutí mestského zastupiteľstva, na ktorom sa vykonala aj voľba hlavného kontrolóra bol prítomný aj žalobca ako hlavný kontrolór mesta. Prihlásení boli štyria kandidáti, ktorí splnili podmienky pre účasť vo výberovom konaní. Voľba prebehla v súlade s volebným poriadkom. Pri prezentácii kandidáti na funkciu sedeli v miestnosti na lavičkách a mali sa predstaviť v abecednom poradí. Po predstavení odišli z miestnosti okrem P. Z. Z., ktorý bol poslancom. Pred voľbami sa neuskutočnila žiadna rozprava o kandidátoch, pretože ich všetci poznali. Svedok p. Š. vypovedal, že podmienky pre účasť vo výberovom konaní na funkciu hlavného kontrolóra spĺňali štyria kandidáti. Na schôdzi zastupiteľstva boli poslancom kandidáti predstavení a potom sa každý v krátkosti predstavil. Všetci kandidáti boli pri prezentovaní prítomní v miestnosti. Nikto na kandidátov nemal žiadne otázky a on osobne už bol rozhodnutý, koho bude voliť. Strážske je malé mestečko a každý každého pozná. Svedok p. R. vypovedal, že po skončení funkčného obdobia hlavného kontrolóra sa volil nový kontrolór. Prihlásili sa štyria kandidáti. Dvaja vypadli v prvom kole a dvaja postúpili, a to žalobca a P. Z. Z.. Každý z uchádzačov sa predstavil a pokiaľ si pamätá, tak pred voľbou nebola rozprava poslancov. On sám už bol rozhodnutý, koho bude voliť. Samotná prezentácia ho neovplyvnila. Poznal pracovnú iniciatívu žalobcu aj pána, P. Z. Z. ešte z čias, keď pracovali v Chemku. Pokiaľ žalobca poukázal na článok 30 ods. 4 Ústavy SR, po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie ustálil, že iné podmienky sa pri uchádzaní žalobcu o funkciu hlavného kontrolóra vo vzťahu k ostatným uchádzačom nevyžadovali. Každý z uchádzačov sa predstavil, mal možnosť vyjadriť svoje predstavy o výkone tejto funkcie a mal možnosť o svojej odbornosti presvedčiť poslancov. Spôsob rozhodnutia poslancov mestského zastupiteľstva o tom, kto bude hlavným kontrolórom určoval volebný poriadok prijatý v súlade so zákonom č. 369/1990 Zb.

11. Skutočnosť, že žalobca subjektívne pociťuje konanie žalovaného ako diskriminačné alebo sa cíti byť ukrivdeným, nemôže zakladať podľa súdu prvej inštancie právny nárok na priznanie zadosťučinenia podľa antidiskriminačného zákona. Nič na tom nemení ani prezentácia žalobcu, že tak konanie žalovaného vo vzťahu k nemu chápala jeho rodina, okolie či verejnosť. Diskriminácia musí byť zistená a preukázaná objektívne a nároky z toho vyplývajúce musia vychádzať z hypotézy určenej zákonom. To znamená, že dotknutá osoba sa môže domáhať nápravy alebo zadosťučinenia iba v tom prípade, ak bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania predpokladaná zákonom, v tomto prípade vychádzajúca z ustanovenia § 2 ods. 1 diskriminačného zákona. Pokiaľ ide o ostatné vyjadrenia žalovaného týkajúce sa skončenia pracovného pomeru a tvrdenej nezákonnej výpovede, tie nemajú súvis s prejednávanou vecou. Ak došlo k porušeniu zákona pri ukončení pracovného pomeru žalobcu, bolo potrebné domáhať sa svojich práv podaním žaloby o neplatnosť výpovede a s tým súvisiacich nárokov.

12. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že žalovaný sa nedopustil vo vzťahu k žalobcovi diskriminačného konania, preto nie je daný právny základ nároku žalobcu na satisfakciu predpokladanú zákonom. Súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz, a to výsluch svedkov, ktorí mali preukázať zásah do dôstojnosti a spoločenskej vážnosti žalobcu z dôvodov, že základ nároku nebol preukázaný. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

13. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

14. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Na zdôvodnenie odvolania uviedol, že žalobca v priebehu konania tvrdil, že bol žalovaným pri uchádzaní sa o funkciu hlavného kontrolóra mesta Strážske znevýhodnený oproti inému uchádzačovi, ktorý bol v postavení poslanca mestského zastupiteľstva. Na preukázanie týchto tvrdení pripojil významné písomné dôkazy, ktorých autentičnosť žalovaný nespochybnil. Súd prvej inštancie po tom, ako bol jeho skorší rozsudok zrušený odvolacím súdom, nezameral dokazovanie na skúmanie otázky, či zo strany žalovaného došlo k diskriminácii z dôvodov uvedených žalobcom a neskúmal, či bola dodržaná rovnosť uchádzačov pri voľbe hlavného kontrolóra. Možno tak konštatovať, že nesprávnou interpretáciou žaloby a nerešpektovaním právneho názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v danej veci nesprávne rozhodol a zároveň aj právne pochybil.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pri voľbe hlavného kontrolóra žalovaný postupoval podľa dikcie volebného poriadku, pričom k diskriminácii nedošlo ani pri ústnej časti výberového konania. Mesto nemohlo a nemôže požadovať iné kvalifikačné predpoklady, než aké explicitne udáva ust. § 18e ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. Nemôže meniť ani podmienky voľby, stanovenej zákonom. Žalobca v kalendárnom roku 2009 ako hlavný kontrolór mal zo zákona povinnosť zúčastňovať sa zasadnutí mestského zastupiteľstva a vykonávať kontrolu nariadení, uznesení a interných predpisov obce. Na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 17.12.2009, na ktorom sa uskutočnila voľba hlavného kontrolóra žalobca ako hlavný kontrolór prezentoval svoje zistenia, aktívne ich vysvetľoval, reagoval na otázky pred tými poslancami, ktorí uvedený deň o niečo neskôr rozhodovali o voľbe hlavného kontrolóra na ďalšie roky. Práve žalobca ako kandidát sa na tomto mestskom zastupiteľstve mohol potenciálne dopustiť diskriminačného konania voči zostávajúcim kandidátom. Žalobca v postavení hlavného kontrolóra navyše nevzniesol do zápisnice z mestského zastupiteľstva dňa 17.12.2009 žiadne pripomienky, či už k volebnému poriadku alebo k samotnej voľbe hlavného kontrolóra.

16. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Vyjadrenia žalovaného podľa neho nesúvisia s danou vecou.

17. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

18. Rozsudok je vo svojom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 19. 01. 2022 o 09.35 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 13.01.2022 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

20. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p.. z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

23. Súd prvej inštancie sa riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení a dospel k správne záveru o nedôvodnosti žaloby, preto žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby, pričom jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

24. Odvolací súd zotráva na skôr vyslovenom názore, že žalobca v danom prípade splnil svoju procesnú povinnosť tvrdenia a dokazovania v tom zmysle, že bol konaním žalovaného znevýhodnený v porovnaní s iným uchádzačom, ktorý je poslancom z dôvodov ním uvedených, ktoré spočívali v tom, že P. Z. Z. ako poslanec mestského zastupiteľstva sa sám zúčastnil hlasovania, teda mohol hlasovať aj sám o sebe a tiež, že sa zúčastnil ako jediný zo všetkých uchádzačov ústnej časti výberového konania.

25. Správne súd prvej inštancie zameral dokazovanie na skúmanie otázky, či pri postupe žalovaného pri voľbe hlavného kontrolóra nedošlo zo strany žalovaného k diskriminácii žalobcu, tak ako má na

mysli zák. č. 365/2004 Z.z., teda k jeho znevýhodneniu oproti inému uchádzačovi, ktorý mal postavenie poslanca mestského zastupiteľstva, ktorý sa sám zúčastnil hlasovania, ale aj výberového konania.

26. Výsledky doplneného dokazovania súdom prvej inštancie však rovnako svedčia o správnosti záveru súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný v konaní preukázal, že voči žalobcovi zásadu rovnakého zaobchádzania neporušil, keďže jeho postup pri výberovom konaní bol plne v súlade so zák. č. 369/1990 Zb.

27. Niet pochyb o tom, že jeden z uchádzačov P. Z. Z., ktorý bol súčasne aj poslancom mestského zastupiteľstva sa zúčastnil výberového konania. V tej súvislosti správne uzavrel súd prvej inštancie, že žiadna právna norma nezakazuje poslancovi mestského zastupiteľstva uchádzať sa o túto funkciu. Žalovaný tak nemal inú zákonnú možnosť, ako Ing. Miloša Marka (poslanca) zaradiť do výberového konania a umožniť mu sa o zvolenie do tejto funkcie uchádzať.

28. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že žalovaný postupoval pri voľbe hlavného kontrolóra tak, ako vyplýva z ust. § 18a ods. 3 zák. č. 369/1990 Zb., ktoré určuje spôsob voľby na funkciu hlavného kontrolóra. Tomuto zákonnému ustanoveniu zodpovedá aj volebný poriadok žalovaného, ktorý bol ustanovený v súlade so zákonom. Možno sa len stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že výkon práv v súlade so zákonom nie je možné považovať za diskrimináciu, pokiaľ sa nezneužije neprípustným spôsobom zakladajúcim diskriminačné konanie. Voľbu hlavného kontrolóra organizuje mestský úrad a priebeh volieb riadi volebná komisia, ktorí zodpovedajú aj za transparentnosť volieb. V danom prípade žalovaný preukázal, že organizácia a priebeh volieb bola vykonaná v súlade so zákonom a ani výsledok voľby, ktorá sa uskutočnila v súlade so zákonom nesvedčí o diskriminačnom konaní vo vzťahu k žalobcovi.

29. Ako vyplýva z ust. § 25 ods. 1 písm. b) zák. č. 369/1990 Zb. poslanec je povinný zúčastňovať sa zasadnutí obecného zastupiteľstva a jeho orgánov, do ktorých bol zvolený. Poslanec mestského zastupiteľstva má v zmysle zák. č. 369/1990 Zb. právo hlasovať.

30. V zmysle čl. 67 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky povinnosti a obmedzenia pri výkone územnej samosprávy možno obci a vyššiemu územnému celku ukladať zákonom a na základe medzinárodnej zmluvy podľa čl. 7 ods. 5.

31. Štát môže zasahovať do činnosti obce a vyššieho územného celku len spôsobom ustanoveným zákonom (čl. 67 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky).

32. Pokiaľ teda žaloba smeruje voči žalovanému, ktorý podľa názoru žalobcu sa mal vo vzťahu k nemu dopustiť diskriminačného konania, správne konštatoval súd prvej inštancie, že žaloba voči žalovanému je nedôvodná. V konaní bolo preukázané, že žalovaný postupoval v zmysle zákona. Žalovaný tak v tomto konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že vo vzťahu k žalobcovi sa nedopustil diskriminačného konania, keďže postupoval v medziach a intenciách zákona.

33. Aj keď súd prvej inštancie nesprávne v odôvodnení rozsudku konštatoval, že zák. č. 357/2004 Z.z. v znení účinnom v čase uskutočnenia voľby sa nevzťahuje na poslancov mestských zastupiteľstiev (čl. 2 písm. p) zák. č. 357/2004 Z.z. v znení účinnom ku dňu 17.12.2009), tento nesprávny právny názor nemá vplyv na výsledok rozhodnutia v prospech žalobcu. Ako už bolo skôr konštatované, samotné hlasovanie, ale aj spôsob voľby bol zo strany žalovaného uskutočnený v súlade so zákonom, preto ani prípadný postup v zmysle zák. č. 357/2004 Z.z. by nemohol ovplyvniť právo poslanca Ing. Miloša Marka zúčastniť sa hlasovania, ale aj ústnej časti výberového konania.

34. V ďalšom odvolací súd poukazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

35. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v celom rozsahu.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).